

Bilag til F. t. Bygningslov for Staden København.

ad § 96. Jfr. Bgl. 89, § 65, § 64, 1ste Punktum, § 62, § 9, sidste Punktum, og § 21.

En Byggelov maa ved sine Enkeltbestemmelser angaaende Bygninger nærmest have nogenlunde almindelige Beboelseshuse for Øje, og det er ugørligt at fastsætte en større Række almindelige Forskrifter, der lige saa vel er anvendelige paa Beboelseshuse som paa Kirker, Teatre, Fængsler, Fabrikker, Broer o. s. v. Derimod er det naturligvis ikke udelukket, at der ved Regulativ kan fastsættes visse særlige Bestemmelser, gældende f. Eks. for alle Teatre og lignende Bygninger til Sikring mod mulig udbrydende Ildebrande; men Muligheden af Udstedelsen af saadanne Regulativer har Udvalget ogsaa haft for Øje ved de i nærværende Paragrafs Pass. 1 angivne Bestemmelser.

ad § 97. Jfr. Bgl. 89, § 34, sidste Punktum.

De nugældende Bestemmelser paa det Omraade, nærværende Paragraf tager Sigte paa, er, som det ses ved Jævnføringen med Bgl. 89, lidet omfattende. Udvalget forventer, at de foreslaaede Bestemmelser, som genfindes næsten overalt i fremmed Bygningslovgivning, vil vise sig praktiske ogsaa med Hensyn til andre Bygninger end blot Arbejdsskure.

ad § 98. Jfr. Bgl. 89, § 73, Slutning.

Udvalget har vel haft Øje for den ikke helt ringe Betydning, som Spørgsmaalet om den tilbørlige Udtørring af Beboelsesrum, før disse tages i Brug, har i sanitær Henseende; men man har samtidig maattet erkende, at det næppe var muligt at foreslaa Bestemmelser, som ikke i visse Tilfælde vilde være ret utilstrækkelige og i andre Tilfælde vilde ramme de Byggende urimelig haardt. Udvalgets Overvejelser er da endte med, at man har foreslaaet de nugældende Bestemmelser paa det her omhandlede Punkt bibeholdt omtrent uforandrede. I Tvivlstilfælde vil jo i øvrigt Magistraten kunne indhente Stadslægens rent sanitære Skøn.

ad Afsnit V. Særlige Bebyggelsesarter.

Ved Bemærkningerne til § 63 og § 71 i foregaaende Lov-Afsnit har Udvalget peget paa Ønskeligheden af, at det undgaas, at en gammel Bys høje og tætte Bebyggelse uhindret breder sig udad fra Bymidten, efterhaanden som Byen vokser. Det er ogsaa bekendt, at Københavns Kommune allerede i lang Tid, saa vidt det har staaet i dens Magt, har vist Bestræbelser i denne Retning, f. Eks. ved at paalægge sine egne Grunde mellem Strandvejen og Jærnbanen, Nord for Svanemølle-Viadukten, Villa-Servitut, og ved at benytte sig af sin for ca. 100 Aar siden erhvervede servitutmæssige Ret til at forlange Indskrænkninger i Bebyggelsen af visse udenbys Grunde.

Paa Reguleringen og Udvidelsen af saadanne Bestræbelser tager det her omhandlede Lov-Afsnit Sigte.

Men det maa videre hævdes, at en stor Bys Kommune har den Pligt, saa vidt det er den muligt, at hindre den Bolignød, der saa at sige overalt i Verden har været en Følge af den »Folkevandring« til de store Byer, som de sidste halvthundrede Aar har været Vidne til. Denne Vandring foregaar maaske nok netop for Tiden noget langsomt, men den kan meget vel om ganske faa Aar atter tage Fart.

Udvalget skal ikke her gaa ind paa en nærmere Undersøgelse af den omtalte Bolignød, der sikkert er betinget ved en stor Mængde samvirkende Aarsager, og som derfor næppe lader sig bestemme ved noget enkelt Slagord. Spørgsmaalet om Bolignøden er vel tildels — men ikke alene — et »Lønsørgsmaal«, tildels — men ikke alene — et »Grundrentespørgsmaal« og tildels — om end sikkert i ringe Grad — et Spørgsmaal om Bygningsmaterialiers Pris; men det er tillige, hvad der i de senere Aar er peget paa fra flere Sider, og hvad her navnlig skal fremhæves, for en stor Del — om end ganske vist ikke alene — et »Byggelovsspørgsmaal«. Og ganske særlig kan en Byggelov virke med som Værn mod Bolignøden ved Bestemmelser som dem, der indeholdes i det her omhandlede Lov-Afsnit.

Naturligvis rammes i nogen Grad visse Grundejere ved slige Bestemmelser, ligesom Tilfældet er ved Bestemmelser om Ekspropriation og kommunal Omlægning. I Hovedsagen er det dog kun Spekulationsværdier og ikke bestaaende, virkelige Grundværdier, der vil lide under Bestemmelserne. Naar en Mand har købt Grunde ved Husum i Forventning om, at han paa dem skal kunne opføre Beboelseshuse som dem, der nu findes i Saksogade, vil han rimeligvis lide et Tab, hvis det bestemmes, at Grundene skal udlægges til Villa-Bebyggelse; men til slige Forhold behøver en Byggelov, der først og fremmest maa have det almene Vel for Øje, næppe at tage videre Hensyn. Og paa den anden Side er det klart, at Villa-Bebyggelse ikke vil blive foreskrevet paa de Grunde, som nu indtages af Brøndstræde-Kvarteret. For øvrigt har Udvalget foreslaaet paa forskellig Maade at søge hindret, at Private lider for store Tab ved Lov-Afsnittets Bestemmelser. Dels er der foreslaaet en saa vidtgaende Indankningsret for